

32114 1021

בבית המשפט לענייני משפחה
בנצרת עילית

בעניין שבין:

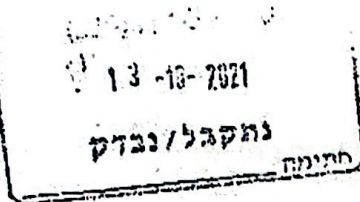
המבקשים: 1. אסי ליאונרדו לאון ת.ז. 225921394 יליד 21.12.17 (קטין)

ע"י אמו ואפוט' הטבעי הגב' אסי ספיר ת.ז. 201103934
מרח' קרן הייסוד 21, עפולה

2. אסי ספיר ת.ז. 201103934

שניהם ע"י ב"כ משרד עוה"ד מאיר גבעתי ושות'
מרח' הארבעה 24, תל אביב
טל. 03-6133012 נייד 055-9411086
ד.אלקטרוני: m.givati@gmail.com

בבית
בנצרת

-נגד-

4 איבגי אלון ת.ז. 1956335
מרח' הכנסת 13, עפולה

המשיב:

כתב תביעה להעתקת איזור מגורים

מוגשת בזאת תביעת התובעים לקבלת היתר להעתקת מקום מגורי המבקשים לאיזור המרכז והכל מהטעמים כפי שיפורטו בהרחבה בכתב תביעה זה כדלהלן:

כללי

1. התובעת 2 (להלן: "התובעת") תהא מיוצגת בתביעה דנא ע"י ב"כ הח"מ אשר כתובתו ופרטי התקשרות עימו כמפורט ברישא לכתב בקשה זה.

רצ"ב העתק ייפוי הכוח ומסומן א'

2. יובהר כי תביעת התובעת נוגעת לה ולתובע 1, הקטין כאחד, אלא אם כן צוין אחרת במפורש.

3. עוד יובהר כי התובעת 2 ובא כוחה הינם בני זוג המתגוררים תחת אותה קורת גג בערי חריש, ועתידים להינשא בחודשים הקרובים והתובעת מצויה בימים אלו בהריון.

רצ"ב אישור רפואי ומסומן ב'

4. ב"כ התובעת 2 מנהל 2 משרדים לעריכת דין בתל אביב ובבני ברק כאשר התובעת 2 עובדת תחת ניהולו כמנכ"לית המשרד ובימים אלו מנהלים מו"מ לרכישת בית מגורים משותף ברמת גן.

5. בתביעה זו מתבקש כי היתר המעבר יחול בתום מועד גן הילדים של הקטין, היינו 07/2022, בראיית טובתו ומוגשת עתה מבעוד מועד.
6. בד בבד עם הגשת תביעה זו מוגשת בקשה דחופה וזמנית לתובעת 2 לשוב להתגורר העיר עפולה עד לתום שנת חגן הנוכחית, היינו 07/2022 וזאת מהטעמים שיפורטו באופן נרחב בבקשה נפרדת ומהווה חלק בלתי נפרד מכתב תביעה זה.

הצדדים

7. זהות הצדדים ידועה היטב לביהמ"ש הנכבד בעקבות הליכים רבים אשר התנהלו בענייניהם.
8. התובעת אם חד הורית, מתגוררת ביישוב חריש, מגדלת יחד עם הח"מ את בנה המשותף לה ולנתבע בן ה-3.
9. הנתבע, הינו אביו של התובע 1, מתגורר בגפו בדירת חדר בעפולה.

רקע מקדמי לתביעה

10. כידוע לביהמ"ש הנכבד בין הצדדים התנהלו תיקים מקבילים בשנת 2017 לערך הצדדים ניהלו זוגיות קצרה בת כ-4 חודשים בלבד אשר כתוצאה ממנה נקלטה המבקשת להריון וביום 21.12.17 נולד בנם המשותף של הצדדים, התובע 1 (להלן: "הקטין")
11. לכל אורך תקופת ההריון וכשנתיים ממועד הלידה, התעלם הנתבע, כמעט לחלוטין מקיומו של בנו, מירר את חיי המבקשת ואף תבע כי תיערך בדיקת רקמות לקטין לאימות היותו אביו מולידו ובידיעה ברורה כי העניין נועד לצורך הוספת עוגמת נפש לתובעת ולבנה.
12. התובעת הינה המשמורת היחידה לקטין, מגדלת אותו מיום לידתו (כיום כבן 3-שנים) משמשת כאם יחידנית, דואגת לכל מחסורו ומלבושיו, לחינוכו ומעולם לא מנעה כל קשר ו/או מפגשים שבין הקטין לנתבע.
13. הנתבע מנגד מנסה בכל דרך לערער את מסוגלותה ההורית של המבקשת בהטחות ובהאשמות סרק כנגד תפקודה כאשר עד ליום נכחי זה לא טרח ולא במאומה בגידול בנם המשותף, והנטל לכך רובץ על כתפיה של הנתבעת בלבד עד לאחרונה.
14. ביום הגישה התובעת בקשה לקבלת היתר למעברה עם הקטין מהעיר עפולה למרכז הארץ בתיק כאשר בבסיס בקשתה נבע רצונה להתגורר בסמוך למקום עבודתה במרכז, מתן אפשרויות חינוך טובות יותר לה ולבנה, הזוגיות החדשה בחייה ובעקבות רדיפה חולנית של הנתבע כנגדה והטרדותיו הבלתי פוסקות עת היותה מתגוררת בעפולה.

15. עוד בטרם אישור בקשת המעבר, בראיית טובת הנתבע ובלית ברירה עברה התובעת להתגורר בעיר חריש.

16. ביום 25.4.21 התקיים דיון בבית משפט זה אשר במסגרתו הגיעו הצדדים להסכמות בנוגע למעבר התובעת לעיר חריש והתובעת אף הסכימה לשנות ואף להוסיף יום נוסף בהסדרי הראייה, וזאת לאור "תחושותיו כי מנתקים אותו מבנו".

17. ביום 30.5.21 ניתן פסק דין המאשר את הסכמות הצדדים באופן הבא (להלן: "פסק הדין"):

האב ישהה עם הקטין כל סופ"ש שני (חמישי-ראשון)

בשבוע שהקטין שוהה עם אביו בסופ"ש, ישהה הקטין בימי ג' למספר שעות (-16:00:20:00)

בשבוע שהקטין איננו שוהה עם אביו בסופ"ש, ישהה הקטין ביום ג' החל מהשעה 16:00 ועד לבוקר למחרת.

18. התובעת תלתה תקוותה כי המעבר לעיר חריש יחד עם בן זוגה ובנה יביא עימה שינוי לטובת התחלה חדשה, הפסקת המלחמות המשפטיות בנוגע לקטין עם הנתבע והאובססיה החולנית שלו כלפיה ובעיקר שילובו של הקטין במסגרת שתטיב עימו.

19. התובעת שכרה ביום 15.4.21 יחד עם בן זוגה, הח"מ, דירת גן בת 5 חד' לתקופה של שנה מתוך ניסיון אמיתי למצוא נוסחת ביניים הרואות את טובתו של הקטין; טובתה הפרטית לגדול להצליח ולממש את עצמה וכן טובתו של הנתבע כאביו של הקטין.

20. אולם רצונות לחוד ומציאות לחוד

הקשיים של האם בהמשך מגורים במצב הקיים ושינוי הנסיבות ממתן פסק הדין

21. ברמה האישית- התובעת מתקשה מאוד להתגורר ולהתאקלם במקום מגוריה בחריש, מחלקת את עצמה בין נסיעות ארוכות מידי יום לעבודתה בתל אביב והגעה בזמן בטיפול בבנה וכן הסעתו בימי ג' וה' לאביו בעפולה בהתאם להסדרי הראייה שנקבעו.

22. חלוקת הזמנים בנסיעה למרחקים עצומים לצורך פרנסתה, מלבד המחיר הכלכלי, המגיע להוצאה של אלפי ₪ בחודש, מוסיף לחץ נפשי עצום ובעיקר גוזל זמני שהות יקרים שבין התובעת לבנה ואף פוגם בזוגיותה.

23. התובעת איננה יכולה לעזוב את מקור עבודתה במרכז הארץ, ביחוד כאשר אין כלל עבודות ראויות באיזור מגוריה ומעבר לכך איננה מעוניינת לרדת ברמת השכר ומכירה ביכולותיה האישיות הגבוהות בפני מעסיקה.
24. בחודש אוקטובר הקרוב (2021) צפויה התובעת להתחיל לימודי תעודה במכללת נתניה, עניין אשר צפוי אף הוא להקשות בנוסף לקשיים הקיימים הן בנוגע להסדרי הראייה עם הנתבע והן בנוגע למגורים בחריש.
25. הכנסתה הממוצעת של התובעת עלתה בעשרות מונים מזו שהייתה בידה עת התגוררה בעפולה, אשר שם הסתמכה בעיקר לצורך קיום הקטין מכספי המזונות אותן שילם כרצונו בסך של כ-1650 ₪ בלבד ולמעשה הייתה תלויה בו כלכלית על אף שמעולם לא נישאה לו.
26. יוזכר כי הנתבע היה כה חרד לעצם חיובו במזונות בנו שמלבד התכחשותו המזוייפת לקיומו של הקטין אלא אף חתר להפחתתם מעת לעת ובכל דרך שמצא לנכון.
27. כיום התובעת ובן זוגה, אשר הוא בעצמו אב ל-5 ילדים, עו"ד יש בידם את היכולת הכלכלית מעצם עבודתם במרכז הארץ לכלכל את עצמם ולהתפתח באופן אישי ולהעניק לכלל הילדים את כל אשר ביכולתם לתת, בראיית טובתם, וכל זאת ללא כל צורך בהסתמכות על כספי המזונות אותם משלם הנתבע עבור בנו.
28. יובהר כי בשעה טובה וברוכה, מצויה התובעת בהריון וגם עניין זה צפוי להקשות במצב הקיים.
29. במאמר מוסגר יציין כי בתקופה בה התגוררה התובעת בגפה עם בנה בעפולה והייתה תלויה כלכלית בנתבע, באה לידי ביטוי בעיקר רדייתו החולנית והאובססיבית של הנתבע בה ובבנה, ואילו משעברה הנתבעת להתגורר מחוץ לעפולה והחלה עבודתה במרכז הארץ רמת הכנסתה עלתה עשרות מונים, האפשרויות הניתנות לקטין עלתה ובעיקר זכתה בחופש כלכלי מאת שרשראות הנתבע בסכום הזעום אותו שילם לטובת בנו אשר כלל לא הכיר בו ומיעט לבקרו.
30. אולם הנתבע שאיננו מקבל עובדה זו, המשיך להתנהל באובססיות חולנית כנגדה ואף כנגד הח"מ והמשיך למרר את חייה, אולם הרחבה בעניין זה תובא בחמשך לכתב תביעה זה
31. ציין האוכלוסייה בחריש מתבטא בעיקרו בזרם החרדי אורתודוקסי וחלק נוסף ורחב מזדהה עם הקהילה הלה"טבית (יובהר כי אורח החיים של התובעת הוא חילוני ליברלי) ואיננו מותאם לאורח החיים באוכלוסייה סביבה.
- יש לציין כי עניינים אלו לא היו בידיה טרם החלטתה להתגורר בחריש ולו ידעה זאת מראש לא הייתה מסכימה מלכתחילה למעברה לשם

32. התובעת שכרה דירת גן בת 5 חדרים בחריש, דאגה לרשום את הקטין לגן עם צהרון בסמוך למקום מגוריה, ועושה מאמצים אדירים בין נסיעות ארוכות למרכז הארץ וחזרה ועומדת בהסדרי הראייה בקשיים בלתי אנושיים.

33. גם כאשר פנתה התובעת לנתבע בבקשות כי יאפשר כי הבאת הקטין אליו לא יבואו על חשבון זמנו של הקטין בצהרון וכן שידאג להביאו לגן בימי ו' כאשר הקטין שוהה אצלו, נתקלה באוזניים אטומות ומתוך כוונת מכון להקשות על התובעת ופגיעה מכוונת בקטין.

34. התובעת תטען כי יש בידה זכות טבעית כאדם להתפתח מבחינה אישית וכלכלית ואל להיות כבולה לאיזור אשר נכשל כלכלית והשכלתית רק בשל העובדה שהנתבע מתגורר בעפולה וזכר בהיותו אבא לקטין רק לאחרונה.

35. כאם משמורנית רואה המבקשת את עתידו וצרכיו של בנה מעל לכל דבר אחר בחייה והייתה שמחה לו המשיב היה לוקח אחריות הורית נרחבת יותר בגידול ילדו אולם לא רק זכויותיו של האב עומדות במרכז העניין אלא גם טובתם ורווחתם של התובעת ובנה.

36. התובעת עובדת כמנהלת משרד בכירה במשרד עורכי הדין מאיר גבעתי ושות' המצוי ברח' הארבעה 24 בתל אביב ומשתכרת כ-12,000 ₪ (ברוטו) בחודש.

37. יחד עם זאת הנסיעות הרבות שבין חריש-תל אביב מידי יום וכן טלטול הקטין לעפולה בימי ג' ו-ה' יוצרים מעמסה בלתי סבירה הן על האם והן על הקטין ומבחינתה קיים חשש ממשי כי תיאלץ לאבד את מקור הכנסתה רק על מנת לעמוד בהסדרים הקיימים.

38. עניין זה אף מתעצם נוכח היותה של התובעת בהריון ולעתיד אף כובל את בא כוחה עצמו ליישוב חריש נוכח ההסדרים עם הנתבע

39. אין ספק, כי רמת ההכנסה הגבוהה יחסית של התובעת, הינה פקטור רציני אשר לא ניתן להתעלם ממנו בראיית טובת הקטין מעבר להתפתחותה האישית של התובעת.

40. רמת ההכנסה אותה מרוויחה התובעת, סייעה לה רבות להשתחרר ממעגל העוני ולאפשר לבנה חיים בהם יהיו ברשותו את כלל האפשרויות והחינוך הטוב ביותר ובסביבה חיים איכותית יותר.

האם המעבר של הקטין והמבקשת ייפגע בשגרת יומו ובחיייו של הקטין ובקשר עם המשיב?

41. עוד בטרם יעלה הנתבע את טענותיו הצפויות לפיו מעבר הקטין "יפגע בו אנושות בקשר עימו" וכי המדובר לכאורה ב-"טלטלה אשר איננה מחויבת המציאות לקטין בן 3" וכיצ"ב, תטען התובעת כי ההחלטה להגשת תביעה זו איננה הגיעה כלאחר

יד, אלא, לאחר שקילת כלל האספקטים הנוגעים במעבר עם אנשי מקצוע לרבות הקשר הצפוי עם האב, מידת ההשפעה של המעבר על חייו של הקטין וכן התועלות הצפויות בביצוע מעבר זה.

42. ראשית תטען התובעת כי לאור גילו הצעיר של הקטין, אשר הינו מקטני קטינים, בן 3.5 בלבד!! הרי שהמעבר לאזור המרכז בשלב זה בחייו לא תגרום לנזק לקטין אם בכלל.

43. הקטין מתחנך בגן ילדים וכל עולמו מתנקז סביב שהות לצד אמו ומשפחת התובעת ודווקא השהיית המעבר לגיל מתבגר יותר, תקבע מסמרות ביחס לסביבתו הטבעית ותצור קושי רגשי ופסיכולוגי גדול יותר לעקירתו.

44. יובהר כי "סביבת החיים הטבעית" מתגבשת ומתעצמת ככל והקטין גדל ממש לתוך סביבה זו ובגיל אשר בו חבריו ומוסדות החינוך שלו קשורים לעצם הווייתו כילד מתבגר, ואין הדברים מתקיימים במצב זה לאור גילו הנוכחי של הקטין.

45. אם לא די בכך שהמעבר בעניין זה לא יזיק לקטין אלא נהפוך הוא יטיב עימו בכל האספקטים שהרי "סביבתו הטבעית" היחידה לאור גילו, היא אמו, התובעת.

ההסכמות שהושגו בין הצדדים ואישורם בפסק הדין מיום 30.04.21 אינן ישימות לטווח הארוך ופוגעות ברווחתו של הקטין

46. התובעת תטען כי אישור מעברה למרכז לא די בכך שלא תזיק לקטין ולא תנתקו מאביו, אלא נהפוך הוא, תטיב עם כלל הצדדים כאחד.

47. ההסכמות שהושגו במהלך הדיון ביום 25.4.21 ואושרו בפסק דינו של ביהמ"ש הנכבד ביום 30.04.21 אמנם הביאו לרגיעה יחסית במתחים הקיימים בין ההורים, אולם בראייה הרואה את טובת הקטין למעשה פוגעות בו לטווח הארוך.

48. כידוע עפ"י הסכמות הצדדים, האב מקבל את בנו בכל סופ"ש שני מיום חמישי בשעה 16:00 ומחזירו למסגרת החינוכית ביום א'

49. מצב דברים זה הינו אופטימלי בהחלט עבור הנתבע, אולם אופטימליות זו טובה לאב ולקטין בהיותו מבלה את עיקר יומו בגן ואיננו מצוי בגן חובה ו/או בבית ספר.

50. עפ"י ההסדר הקיים, הנתבע איננו לוקח את הקטין בימי ו' בזמני השהות שלו למסגרת החינוכית אולם בעוד שניתן להבליג ולהקל ראש בעניין בשל גילו הצעיר של הקטין נכון להיום, לא יהיה ניתן להתעלם מפגיעה צפויה בקטין עצמו בעוד כשנה מהיום.

51. גם אם יורה ביהמ"ש הנכבד על חיוב הנתבע בהבאת הקטין בימי ו' למסגרת החינוכית התוצאה היא שהקטין יטולטל באופן אשר יפגע בו ואף הנתבע לא יהנה מזמני השהות עימו.

52. ניסיון החיים השכל הישר וההגיון הבריא מחייב את שינוי ההסדר הקיים לטובתו של הקטין ועל מנת למנוע עתירות עתידיות לביהמ"ש.

53. במצב הקיים, וככל וביהמ"ש יחייב להיצמד להסדר הקיים או לחילופין יורה לאב לדאוג להבאת הקטין למסגרת החינוכית עלולים לקרות אחת משתי החלופות אשר שניהם כאחד מזיקות ופוגעות בקטין:

חלופה א' - הותרת המצב על כנו

54. הותרת המצב על כנו יגרום לכך שבעוד כשנה היעדרותו של הקטין בימי ו' מהמסגרת תפגע בלימודיו והתקדמותו האישית ותוצאות היעדרויות אלו יבוא לידי ביטוי בהתפתחותו.

חלופה ב' - חיוב האב כי בזמני השהות שלו ידאג להביא את הקטין למסגרת החינוכית

55. חלופה זו אמנם תפתור את היעדרות ממסגרת מצידו של הקטין אולם בפועל לא תשיג את המטרה הואיל ומצב דברים שכזה יגרום לקטין להיות מטולטל בדרכים ביום ה' ולאחר מכן ביום ו' וחזרה לעפולה בתום המסגרת חזרה לאביו וכן טלטול נוסף ביום א' בבוקר.

56. ריבוי הנסיעות תפגע בקטין ואף בזמני השהות של הנתבע עם בנו.

57. יש להדגיש כי המבקשת זוכה לתמיכה מלאה לעניין מצד משפחתה.

58. בנוגע לקשר והריחוק הפיזי מהמשיב מעצם המעבר, תטען המבקשת כדלהלן:

59. כממצא עובדתי הניתן להוכחה בנקל, האב/המשיב איננו שימש כדמות מרכזית בחיי בנו החל מיום לידתו (אשר כלל לא נכח בה) ועד לאחרונה, לא לקח חלק פעיל אם בכלל בחינוכו ולמעשה עד לדחיית הסריק המשפטי בדרישה לבדיקת אבהותו לא הכיר בקטין כבנו כלל.

60. יחד עם זאת אין ברצונה של המבקשת לנתק את הקטין מאביו בעצם אישור המעבר למרכז הארץ, נהפוך הוא, המבקשת הייתה מעוניינת כי זכויותיו של האב לא יפגעו בכל הקשור לדמות האבהית לה זקוק הקטין בחייו.

61. המבקשת תציין עוד כי ככל ותאושר בקשתה מסכימה היא בלב שלם כי אף יורחבו הסדרי השהות באמצע השבוע בין הקטין ואביו ויוכל לשהות לצידו אף יותר ימים במהלך ימי השבוע ככל והעניין לא פוגע בשגרת לימודיו.

62. אולם במכלול הכולל שבין נוכחות האב בחיי הקטין, אשר הינה בעלת משקל כבד ללא צל של ספק עומדים מנגד שיקולים נוספים הנוגעים לחיי וטובתו של הקטין עצמו.

63. גילו הצעיר מאוד של הקטין והעדר נוכחות משמעותית של אביו בחייו גם בימים אלו והעובדה שמרבית חייו וסביבתו הטבעית של הקטין הינה המבקשת ומשפחתה.

64. היכולת להתפתח ולקבל את החינוך הטוב ביותר, בסביבת חיים איכותית ולקבל לידי למצות את הפוטנציאל הגלום בו לגדילה תקינה וראוייה ברמה גבוהה.

65. פערי השכר העצומים שבין מקומה הנוכחי של המבקשת לזה הצפוי לה במעבר יתרמו באופן ניכר לרווחת חייה וחיי הקטין באופן אשר ייטיב עימו.

66. הטלטלה של האם בדרכים, היותה בהריון עם תינוק בדרך במצב הקיים פוגעת בה הן כלכלית, הן פיזית וטרטרת אותה ואת בנה.

67. המבקשת למרות היותה המשמורנית היחידה של הקטין שבה ומדגישה כי אין בעצם המעבר כדי לנתק את המשיב מבנו ואף מוכנה להרחיבו ביתר ימי השבוע לשהייה לצד בנו בשעות וימים מוסדרים ומידי כל סופ"ש שני ימשיך לשהות עימו עם לינה.

68. מעבר לכלל האמור, יש לאפשר גם למבקשת עצמה למצות את זכותה להתקדמות והתפתחות אישית, ואף לב"כ הזכות להקים את משפחתו באיזור מגורים המותאם לכלל הצדדים המשמשים כהורים העיקריים של הקטין.

69. שיקולי בית המשפט במקרה של מעבר מקום מגורים סוכמו בפסק דינו של כב' השופט נמרוד פלקס בתמ"ש (ים) 6415-11-11 האב (11.07.12):

"במסגרת שיקוליו על בית המשפט להביא בחשבון, בין היתר את השיקולים כדלקמן: טיב הטיפול של כל אחד מההורים בקטינים בטרם המעבר, ראו תמ"ש(טב') 12148-04-10 ס.ג. נ' ע.ס. [פורסם בנבו] 28.4.11, האם המעבר יאפשר להורה שאינו עובר למלא את תפקידו ונוכחותו המשמעותיים בעולמם של הילדים לגדלם ולממש את אחריותו ההורית. ראו תמ"ש(ים) 23723/05 ה.ס. נ' ר.ס. [פורסם בנבו] (22.2.11), יש לבדוק את אופי הקשר שיווצר עם ההורה האחר עקב המעבר. הנטל שיוטל על ההורים או מי מהם, קשרי החברה ומשפחה במקום הישן והחדש. ראו עמ (ב"ש) 119/08 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו] (13.8.08), תמ"ש (קר') 7910/05 ג.ש. נ' ב.ע. [פורסם בנבו] (11.9.06), יש להתחשב בשאיפת ההורה העובר להתקרב למשפחת המוצא או להתקדם מבחינה מקצועית. ראו תמ"ש (ים) 20148/02 פלוני נ' אלמונית [פורסם בנבו] (5.9.10). יש להעמיד במבחן הביקורת את סדרי עדיפויותיו של ההורה המבקש לעבור עם הקטינים, כאשר השאלה המרכזית היא, היכן מוקמו צורכי הקטינים במסגרת סדר העדיפויות אל מול צורכי ההורה המבקש לעבור. ראו תמ"ש (קר') 4212-12-09 פלונית נ' פלוני [פורסם בנבו] (9.7.10)."

(ההדגשה שלי

לא במקור מ.ג.)

70. מכלל האמור לעיל ולאור שינוי הנסיבות והטעמים שפורטו בכתב התביעה יש להורות על קבלת התביעה במלואה כמבוקש בדחיפות ולאפשר לתובעת מעבר למרכז הארץ החל מ 07/2022

71. לבקשה זו מצורף תצהיר המבקשת.

מאיר

ב"כ

~~מאיר גבעתי, עו"ד
Meir Givati Adv
מ.ג. 59550~~

גבעתי, עו"ד

המבקשים